

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

פאריס, 18 בדצמבר, 1955
ג' בטבת, תשט"ז

סודי ביותר

אל: השגריר, ושינגטון
מאת: שר החוץ, פאריס

אני מסתמך על שיחתו של שמואל בנדור עם פרנסיס ראסל בפאריס ב-17 בח.ז., אשר הזקה כי קבלתם את הדו"ח עליה.

חוששני כי שני דברים שאמרת בשיחתי עם מזכיר המדינה נתפרשו שלא כהלכה והם משמשים יסוד לאשליות במחמ"ד לגבי עמדתנו.

(א) אמרתי כי אם יהיה מו"מ ישיר לא נסייגו מראש בשום תנאים ולא נתנגד כי מצרים תביא לדיון כל הצעה שהיא. לפי מה שאמר ראסל לבנדור - ואני מסתמך לא רק על הדו"ח הכתוב אלא גם על מה ששמעתי מפי בנדור בע"פ - נתפרשו דברים אלה כהבעת נכונות להעמיד את בעיית הנגב על סדר יומם של הדיונים המתנהלים או שיחנהלו בינינו לביין האמריקנים בשלב התיווך הקודם למו"מ הישיר.

(ב) כאשר חזרתי על נכונותנו לדון במסגרת המו"מ הישיר על תיקוני גבול הדדיים, הוספתי כי לא נקפיד דוקא על שיון גמור של מספר הדונמים שיעברו מידינו לידי השכנים ולהפך. דברים אלה נתפרשו כהלים על ניתורים בנגב, זאת אומרת כמביעים נכונות מצדנו לותר לשכנים על שטחים בנגב שלא תהיה להם תמורה בויתורים מצדם לטובתנו.

יש לעקור בלי דיחוי מלבו של ראסל את הרשמים המוטעים - או את הרהורי הלב - האלה. מוטב להם לדעך את עמדתנו כמות שהיא ולא להשלוח את עצמם בשוא. אני מציע כי ראובן ישוחח עם ראסל בלי דיחוי בכיוון זה.

הנני מפנה את תשומת לבכם במיוחד לסעיף 7 של דו"ח בנדור - כוונתי לפסוק האחרון שלו - ואבקש הערותיכם עליו, רצוי במברק דחוף לירושלים. בדרך כלל הכרחי כל מאמץ אפשרי לברר בדיוק מה היה המזכיר מודיע לי בשיחה שחוכנה לאותו יום ב' מר ונמהר, אילו נשאר המצב כתיקונו. שמא יוכל "השותף" לסייע בדבר.

Handwritten signature

